

Отже, однозначно відповісти на питання, яка з методик вивчення іноземних мов є кращою, неможливо. Найкращою методикою є та, яка підходить саме для вас, є доступною, зрозумілою, а головне – цікавою. На мою думку, дуже перспективним методом вивчення іноземної мови є метод Rosetta Stone. Ця програма користується популярністю серед молоді, оскільки є мобільна та комп'ютерна версія, а як ми знаємо сучасний світ просто неможливо уявити без телефонів та комп'ютерів. Цей метод замінить вам підручники та різні додатки та допоможе вивчити іноземну мову цікаво та в зручний для учня час. Звісно є і мінуси цього методу. Повний курс методу є платним, але не дорожчим ніж різні курси. Також ця програма не гарантує 100% результат, але як і після проходження курсу будь-якої іншої програми необхідна практика.

Література

1. Довганич М. В. До питання застосування аудіолінгвального методу навчання іноземних мов. Науковий вісник ужгородського університету. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота». 2016. Випуск 2 (39). С. 74-75.
2. Ефективний спосіб вивчення англійської мови самостійно. Як вчити англійську мову: перевірені методики і способи для самостійного вивчення URL: <https://schkola4kotovo.ru/uk/effektivnyi-sposob-izucheniya-angliiskogo-yazyka-samostoyatelno-kak/> (дата звернення 10. 13. 2021)

Юлія В'ячеславівна Тригуб – студентка I курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Валентина Анатоліївна Василенко** – професор кафедри гуманітарних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат філологічних наук, доцент

СЛЕНГ ЯК НЕЛІТЕРАТУРНИЙ ПЛАСТ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛЕКСИКИ

Мова усвідомлюється і використовується як засіб самоствердження, у зв'язку з чим спостерігається тенденція до використання незвичайних, колоритних слів. Настанова на емоційність та експресивність у словесному вираженні змушує мовців звернутись до розмовної лексики, а саме до сленгу, який найбільш повно відповідає зазначеним вимогам.

Сленг – «це живий мовний нерв, який є надивовижу геніальним індикатором людського буття, настільки тонко і точно розкриває найдрібніші нюанси нашого переживання світу, його сприйняття і

передачі». На формування сленгу впливають, з одного боку, чинники психологічного та соціально-символічного характеру, пов'язані зі смислотворчою діяльністю і психологією протесту, а з іншого, – лінгвістичні чинники, пов'язані з реалізацією принципу мовної економії. Тому сленг сприймається як лінгвістична категорія, що спирається на цілий комплекс психічних, соціальних та внутрішньомовних факторів та зумовлюється емотивною й естетичною функціями мови. Історія вивчення сленгової лексики пов'язана з працями небагатьох вчених-мовознавців. Зокрема, спробу дослідити сленг та жаргонну лексику здійснили В. Іванов, В. Боржковський, С. Пиркало, К. Широцький. У 2006 році вийшов «Словник сучасного українського сленгу» (упорядник Т. М. Кондратюк), який містить понад п'ять тисяч слів і словосполучень, узятих з живої мовної стихії, що широко вживаються представниками різних вікових, професійних, соціальних прошарків. Скориставшись висновками, яких дійшла Л. Ставицька, спробуємо окреслити основні тенденції функціонування сленгової лексики у сучасній українській розмовній мові.

Передусім відзначимо, що звуковий склад слова-поняття, що постає об'єктом сленгової мовотворчості, може варіюватися, і створений синонімічний ряд є відкритим для поповнення новими елементами. Наприклад: голова – *баштан*, *глобус*, *думалка*, *жбан*, *качан*, *маклабан*, *шарабан*. Експресивний словотвір у сфері усного сленговживання полягає в активізації суфіксального способу, який вносить відтінки згрублості: *діваха*, *стипуха*, *училка*, *хімоза*; або пестливості: *катінька* (*сто грошових одиниць*), *смайлик*, *баблосики*, *букварик* (*водій-початківець*); та іронічну експресію: *дружбан*. Нерідко у цій комунікативній сфері натрапляємо на усічення основи слова: *ботан* (ботанік), *універ* (університет), *адмін* (адміністратор), *бутер* (бутерброд), *амф* (амфетамін), *скан* (сканер), *баскет* (баскетбол), *вел* (велосипед). Наші спостереження свідчать, що більшість одиниць сленгової лексики витворилася внаслідок переосмислення значення загальноновживаних слів: *базар* (розмова), *дятел* (дурний), *зелень* (долари США), *капсули* (сусіди), *капуста* (гроші), *молоток* (розумний), *наїхати* (накричати на когось), *плуг* (тугодум), *прокол* (помилка) та ін.

Прокоментуємо деякі шляхи творення українського сленгу. Найчисельнішою групою сучасного українського сленгу є російськомовні запозичення (*барахло* – одяг; *кряля* – дівчина; *лапша* – брехня; *шухер* – варта, вигук на позначення небезпеки), часто адаптовані україномовними носіями відповідно до фонетичних законів нашої мови. Не менш чисельною є група англомовних запозичень: *бусік*, *байкер*, *дабл*, *драйв*, *дрінк*, *сейшн*, *тікет*, *денс*, *саунд*, *смайл*, *френд*. Великою популярністю в сленговому словотворі користуються також власні назви та похідні від них: *достоевський* – людина, що набридає, *леопольд* (доброзичливий), *му-му* (мовчун), *котовський* (лиса людина),

наполеон (божевільний), крюгер (потворна людина), ніколай (кава з лимоном), діма (димедрол). Нам видається перспективною і класифікація сленгової лексики за частиномовною приналежністю: іменники (*хвіст* – академічна заборгованість, *шпора* – незаконна допомога на іспиті у вигляді тексту, написаного дрібним почерком і складеного у гармошку, *бомба* – шпаргалка, написана на звичайних аркушах, підкладається на іспиті замість бланку, *забой* – пісня, *двіж* – натовп); дієслова (*клюнути*, *повестися* – повірити, *відтягнутися* – повеселитися, *прохавати* – зрозуміти, *прикинй* – уяви, *ковбаситися* – танцювати, *зачудити* – щось зробити погане, *туманити* – курити, *залетіти* – завагітніти); прикметники та дієприкметники (*прикольний* – смішний, *безпонттовий* – нецікавий); прислівники (*короче* – швидше говори); вигуки та звуконаслідувальні слова (*покеда!* – прощай, *ні жу-жу* – мовчати, *хай!* – привіт, *чао!* – прощай); фразеологічні звороти (*фільтруй базар* – стеж за розмовою, *шевели поришнями* – іди швидше, *вставив у тему* – сказати щось влучно).

Отже, сленг, будучи відкритою системою, постійно поповнюється новими словами, які відображають зміни в нашому житті, він є своєрідною школою словотворчості, мірилом дотепності мовців. У зв'язку з цим сьогодні варто говорити не про те, щоб вести боротьбу із сленгом, а про те, щоб виховувати в активних та пасивних сленгоносіїв через культуру сленговживання культуру усного мовлення і мовний смак як такий.

Yana Chernenko – second year cadet of Kharkiv National University of Internal Affairs, Sumy Branch

Scientific adviser: **Yuliia Samoilova** – Associate Professor of the Humanities Department of Kharkiv National University of Internal Affairs, Sumy Branch, Candidate of Pedagogical Sciences

FROM THE HISTORY OF THE BRITISH POLICE SUBLANGUAGE FORMATION

Police sublanguage in polynational English began to form with the creation of the police as the state law enforcement agency in Great Britain. In this article, we will consider some basic terms that are the most indicative for the very beginning of the formation of the terminology system of the British police sublanguage in order to reveal the features of the origin of the first police terms and the origins of the creation of the terminology system of the English police sublanguage.

The term «police» surprisingly was not the first term in the terminology system of the British police. Here, the earliest standard police terms can be recognized as the names of the following 6 law enforcement